

ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕುರಿತು ತನ್ನ ದೀರ್ಘಕಾಲೀನ ಪಾತ್ರದತ್ತ ಗಮನಹರಿಸಲು ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆಗೆ ಇದು ಸಕಾಲ. ಆಡಳಿತದ ಉನ್ನತಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೆನೆಗುದಿಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರ ನೇಮಕಾತಿ, ಸೂಕ್ತ ಕಲಿಕಾ ವಾತಾವರಣದ ನಿರ್ಮಾಣ, ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಲಭ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಬಳಕೆ ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಹಯೋಗವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಬಿಬಿಎಮ್‌ಪಿ ಶಾಲೆಗಳು

ಕುಸಿದುಬಿದ್ದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಸಕಾಲ

2016-17ರಲ್ಲಿ ಬೃಹತ್ ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆಯ ಅಂದರೆ, ಬಿಬಿಎಮ್‌ಪಿಯ ಶಾಲೆ ಹಾಗೂ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಮತ್ತು ಪಿಯುಸಿ ಫಲಿತಾಂಶಗಳಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಕುಸಿತವು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪಾಲಿಕೆಯ ವಿಶೇಷ ಜಂಟಿ ಆಯುಕ್ತರು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ಆತುರದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಗಮನಿಸಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಮತ್ತು ಪಿಯುಸಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾವಾರು ತೇರ್ಗಡೆ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ವಿಷಯ ತಪಾಸಣಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಡಿತೆ ಹಾಗೂ ಅಮಾನತುಗಳಂತಹ ದಂಡನಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದರ ಕುರಿತು ಈ ಹೇಳಿಕೆಯು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿತು. ಪಾಲಿಕೆಯ ಮೂವತ್ತೂರು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ 2015-16ರಲ್ಲಿ ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿನ ಒಟ್ಟಾರೆ ಸರಾಸರಿ ಶೇಕಡಾವಾರು ತೇರ್ಗಡೆ ಮಟ್ಟವು ಶೇ. 57ರಷ್ಟಿತ್ತು. ಇದು ಒಟ್ಟಾರೆ ಶೇ. 35 ಅಂಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಈ ವರ್ಷ ಸುಮಾರು ಶೇ. 40ಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಅದೇ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪಿಯುಸಿಯ ಶೇಕಡಾವಾರು ತೇರ್ಗಡೆ ಮಟ್ಟವು ಶೇ. 61ರಿಂದ ಶೇ. 57ಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ.

ಇಂತಹ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಿಜವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ನೇರವಾಗಿ ಅವುಗಳ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರ ವಿರುದ್ಧ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿರುವ ಇಂತಹ ನಿರಂಕುಶ ಧೋರಣೆಯ ದಂಡನಾ ಕ್ರಮಗಳು ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಫಲಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾರವು. ಬದಲಾಗಿ ಅವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಇತರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಇರುವ ಅಭದ್ರತೆ ಹಾಗೂ ಅಸಂತೃಪ್ತಿಯ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತವೆ. ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ನೈತಿಕ ಸ್ಥೈರ್ಯಕ್ಕೆ, ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗದಂತಹ ದೀರ್ಘಕಾಲೀನ ಹಾನಿಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಪಾಲಿಕೆಯು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ಪ್ರಸಕ್ತ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸೋಣ. ಇವು ಅಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿರುವ ಒಳ ಬೇನೆಗಳ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿವೆ.

ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪಾಲಿಕೆಯು ತನ್ನ ಶಾಲೆ ಮತ್ತು ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಖಾಯಂ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಪ್ರಧಾನ ವಿಷಯಗಳಾದ ವಿಜ್ಞಾನ, ಗಣಿತ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಪಾಠ ಮಾಡಲೂ ಕೂಡ ಹೊರಗುತ್ತಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಗುತ್ತಿಗೆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ತಿರೋಗಾಮಿ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗುತ್ತಿಗೆ ಆಧಾರಿತ ಶಿಕ್ಷಕರು ತಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಅಗತ್ಯ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಒಳಗಿನವರು ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ, ಬಹಳಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಕರು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಯಾವುದೇ ಆಯ್ಕೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೊಳಪಡದೆ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಸ್ಥಳೀಯ ಪಾಲಿಕೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಟರ್ ಅಥವಾ ಶಾಸಕರಿಗೆ ನಿಷ್ಠರಾಗಿದ್ದು ಪ್ರವೇಶ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಪೌರಸಂಸ್ಥೆಯು ಕೆಲವು ನಿವೃತ್ತ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಬೋಧನೆಗೆ ಮರಳಿ ತಂದಿದ್ದು ಕೂಡ ಈ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕವೇ. ಅವರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಮರ್ಥರೇನಲ್ಲ ಅಥವಾ ಬದ್ಧತೆಯುಳ್ಳವರಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ, ಪಾಲಿಕೆಯ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಳಪೆ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಬೋಧನಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಶೇಕಡಾವಾರು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ವಂಚಿತರಾದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವು ದೊರೆಯದಂತಾಗಿದೆ. ಈ ಒಂದೇ ಒಂದು ತಿರೋಗಾಮಿ ಹೆಜ್ಜೆಯು ಬೋಧಕ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ

ಅಂತರಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೆ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಖಾಯಂ ಹಾಗೂ ಗುತ್ತಿಗೆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನೇಮಕಗೊಂಡ ಶಿಕ್ಷಕರ ನಡುವಿನ ವೇತನದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಹೆಚ್ಚಿದ್ದು ಅದು ಸುಮಾರು 6:1 ಪ್ರಮಾಣದವರೆಗೂ ಇದೆ. ಇದು ಖಾಯಂ ನೇಮಕಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾನೂನಿನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಗುತ್ತಿಗೆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನೇಮಕಗೊಂಡ ಶಿಕ್ಷಕರು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಂಘವನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಪಾಲಿಕೆಯ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಶಾಲೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿವರ್ಗವು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಂಯೋಜಿತ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದಿರುವುದು. ಹಾಗೊಮ್ಮೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಯಾವುದೋ ಅಧಿಕೃತ ಸುತ್ತೋಲೆಯ ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ತೋರಿಕೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೇ. ನಗರದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಹಲವಾರು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕಾನೇಕ ಅನುದಾನಿತ ಮತ್ತು ಅನುದಾನರಹಿತ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ತೀವ್ರ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಿರುವುದು ವಾಸ್ತವ. ಆ ಶಾಲೆಗಳು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಪೋಷಕರ ಮೊದಲ ಆಯ್ಕೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಾಲಿಕೆಯ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತೀ ವರ್ಷ ಕೇವಲ ಶಾಲೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲೆಂದು, ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ವಲಸೆ ಬರುವ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಏಳೆಂಟು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟೇ. 'ಉತ್ತಮ'ವೆಂದು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾತಿ ಪಡೆಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಈ ಮಕ್ಕಳಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಮರಳುವ ಮೊದಲು ಮೂರ್ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಮಾತ್ರ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು. ನಿಜವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದರೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಕಲಿಕೆಯ ವಾತಾವರಣದ ಕೊರತೆ.

ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾತಿಯ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಅಸಮರ್ಪಕ ನಿಯೋಜನೆ ಹಾಗೂ ಬಳಕೆ, ಅಸಂತುಲಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಶಿಕ್ಷಕ ಅನುಪಾತ, ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆಗೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ವಾತಾವರಣದ ಕೊರತೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಅಂತಹ ಪರಿಚಿತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು. ಪಾಲಿಕೆ ಶಾಲೆಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಸಹಜವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಮುಂದೆ ಸ್ವತಃ ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಷವರ್ತುಲಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಕೆಲವು ಶಿಕ್ಷಕರು ನಗರದ ಅನುಕೂಲಕರ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ನಿಯೋಜನೆ ಪಡೆಯಲು ಎಲ್ಲಾ ತರಹದ

ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣೇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ತಣ್ಣಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪಾಲಿಕೆಯು ತನ್ನ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಷದಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ದಾಖಲಾತಿಯು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಇಳಿಮುಖವಾಗುತ್ತಿರುವ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಸಂಗತಿಯತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸುವಲ್ಲಿ ಜಡಮನೋಭಾವವನ್ನು ತೋರಿದೆ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳು ದಾಖಲಾತಿ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮಾನದಂಡಗಳೆರಡಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದು ಕುತೂಹಲಕರ ಸಂಗತಿ. ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ದಾಖಲಾತಿಯ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಳವಿರಬಹುದು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಅವರ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಗಮನ ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ವಾಡಿಕೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೊರತಾಗಿದೆ.

ಪಾಲಿಕೆಯು ತನ್ನ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರದಡೆಗೆ ಮರುನೋಟ ಹರಿಸಲು ಇದು ಸೂಕ್ತ ಸಮಯ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಕಳೆದ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕಳಪೆ ದಾಖಲಾತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತ ಬಂದಿರುವ ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಬೇಕಾಗಬಹುದು, ಅವುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರದ ಶಾಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಬಹುದು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿನ ಬೋಧನಾವರ್ಗ ಮತ್ತು ಬೋಧಕೇತರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಶಸ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮರುನಿಯೋಜನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾನವ, ಸಾಮಗ್ರಿ ಮತ್ತು ಮೂಲಭೂತ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಏನೇ ಇರಲಿ, ಬಹಳಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅರ್ಹ ಶಿಕ್ಷಕರ ಕೊರತೆಯಿರುವುದಂತೂ ನಿಜ. ಈ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮರುಹೊಂದಿಸುವುದರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಪಾಲಿಕೆಯ ಶಾಲೆಗಳ ಶಿಕ್ಷಣಸಂಬಂಧಿ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಮೂಲಮಾದರಿಯೇ ಬದಲಾವಣೆಗೊಳಪಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಮೂರನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಪಾಲಿಕೆಯ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳ ಮತ್ತು ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ವೃತ್ತಿಪರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ನಿಜವಾದ ಅವಕಾಶಗಳ ಕೊರತೆ. ಇದು ಅವರ ಆತ್ಮಗೌರವವನ್ನು ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯು ನಡೆಸುವ ಕೆಲವು ತರಬೇತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಆರಿಸಿ, ಕಳುಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ

ಭಾಗವಹಿಸುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದ ಶಿಕ್ಷಕರು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಿಂದಲೇ ಬಂದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಾಲಿಕೆಯ ಶಾಲೆಗಳ ಶಿಕ್ಷಕರು ಆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಾಗಿ, ತಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಅವರು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ, ಅಂತಹ ತರಬೇತಿ ಕಾರ್ಯಾಗಾರ ಮತ್ತು ಸಂವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಪಾಲಿಕೆಯು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಭಿಯಾನ (ಆರ್‌ಎಮ್‌ಎಸ್‌ಎ) ಮತ್ತು ಡಿಎಸ್‌ಇಆರ್‌ಟಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಆದ್ಯತೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ, ತನ್ನ ಶಿಕ್ಷಕರು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿತ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನರಳದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಪಾಲಿಕೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿ ಪರಸ್ಪರ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು, ಕಲಿಯಲು ಬೇರೆ ಯಾವ ಸಾಮಾನ್ಯ ವೇದಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅದೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿನ ಅವರ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಾದರೆ, ವಿಷಯ-ಶಿಕ್ಷಕರ ವೇದಿಕೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಅಂತಹ ವೇದಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ವಿವಿಧ ತರಹದ ಶಾಲೆಗಳು ಹಾಗೂ ವಿವಿಧ ಸರ್ಕಾರಿ ಇಲಾಖೆಗಳ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಪಡುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜಿತಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವೆಲ್ಲವೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತವೆ. ಅವರು ಯಾವ ತರಹದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೆ ನಿರಂತರವಾದ ವೃತ್ತಿಪರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅವಕಾಶಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ತರಬೇತಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಪಾಲಿಕೆಯ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಸಂರಚನೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಹಾಗೂ ಅದರ ಆಡಳಿತದ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡಿರುವುದು. ಒಟ್ಟಾರೆ ಪಾಲಿಕೆಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಹೊಣೆ ಆಯುಕ್ತರದು. ಆದರೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಆಯುಕ್ತರ ಮಟ್ಟದ, ಭಾರತೀಯ ಮಾಹಿತಿ ಸೇವಾ ಶ್ರೇಣಿ(ಐಐಎಸ್)ಯ ವಿಶೇಷ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ವಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವರು ಆಸ್ತಿ ಸಂಬಂಧಿತ ವಹಿವಾಟು, ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಹಾಗೂ ಕಲ್ಯಾಣ ಯೋಜನೆಗಳಂತಹ ಇನ್ನಿತರ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಉಪ ಆಯುಕ್ತ-ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ಉಪನಿರ್ದೇಶಕ - ಶಿಕ್ಷಣ ಇವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಲಯಕ್ಕೂ ಇರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು/ ಸಹಾಯಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ವಿಷಯ ತಪಾಸಣಾಧಿಕಾರಿಗಳು (ವಿಶೇಷವಾಗಿ

ಪ್ರತಿ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿನ ಕ್ಲಸ್ಟರ್ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ, ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಸಮಯದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಹೊಣೆಯನ್ನು ವಿಷಯ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ವಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. -ಲೇ.), ವಿವಿಧ ಶಾಲಾ-ಕಾಲೇಜುಗಳ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು/ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಇಡೀ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣೆಯಾದ ಒಂದೇ ಪ್ರಮುಖ ಕೊಂಡಿಯೆಂದರೆ, ಗಮನವು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಗತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದು. ಯಾವುದೇ ತರಹದ ಪರಿಣತಿಯ ಮಾತಂತೂ ದೂರವೇ ಉಳಿದಿದೆ.

ಪಾಲಿಕೆಯು ಸುಮಾರು ಎಂಬತ್ತು ಪೂರ್ವಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಅರವತ್ತು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ (ಹನ್ನೆರಡು ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಮೂವತ್ತೂರು ಪ್ರೌಢ ಹಾಗೂ ಹನ್ನೆರಡು ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜುಗಳು) ಐನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಶಿಕ್ಷಕ ಹುದ್ದೆಗಳು ದಶಕಗಳಿಂದ ಖಾಲಿಬಿದ್ದಿರುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರು ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಿಗೆ ಎರಡು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿರುವುದು, ವರುಷಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾತಿಯೇ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು, ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು ನಿವೃತ್ತರಾದರೂ ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ಅವರ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ವಹಿಸದೇ ಇರುವುದು, ಮಕ್ಕಳು ಇಲ್ಲದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವರುಷಗಳ ಕಾಲ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಬಳಕೆಯಾಗದೇ ಬಿದ್ದಿರುವುದು ಮುಂತಾದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ. ಇದು, ಪೌರಸಂಸ್ಥೆಯು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ತರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೂ ಹೊಂದಿಲ್ಲ, ಆದರೂ ಮೂಲಭೂತ ಅಗತ್ಯಗಳತ್ತ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸದೇ ಹೇಗಾದರೂ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂವಿಧಾನದ 12ನೆಯ ಅನುಚ್ಛೇದವು, 1992ರಲ್ಲಿ ತರಲಾದ 74 ನೆಯ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ಮೂಲಕ ಪೌರಸಂಸ್ಥೆಯ ಹದಿನೆಂಟು ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಚಾರವೂ ಒಂದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದೆ. ಇದು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಅದರ ತೀವ್ರ ಅಸಡ್ಡೆ, ನಿರಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಪಾಲಿಕೆ ಆಡಳಿತವು ಒಂದು ಕೋಟಿ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಏಳು ನೂರಾ ಐವತ್ತು ಚದುರ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರದ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಗದೇ ಈಗಾಗಲೇ ಕುಸಿದು ಬೀಳುತ್ತಿದೆ. ನಗರಾಡಳಿತವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಪೌರಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ

ಇದು ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥೆ. ರಸ್ತೆ ಮತ್ತು ಸಾರಿಗೆಸಂಬಂಧಿ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ದಕ್ಷ ನಿರ್ವಹಣೆ, ವಲಯ ರಚನೆ (ರೈೋನಿಂಗ್) ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಡ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳು, ಆರೋಗ್ಯ, ಸ್ವಚ್ಛತೆ, ಪರವಾನಗಿ ನೀಡುವುದು, ವ್ಯಾಪಾರ, ಸ್ವಚ್ಛ ಉಸಿರಾಟಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ಸ್ಥಳಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಜಲಮೂಲ, ಉದ್ಯಾನವನ ಹಾಗೂ ಗಿಡಮರಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ನಗರದ ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಇದರ ಆದ್ಯತೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೇ ಆಗಿದೆ. ಜಲಮೂಲ, ಚರಂಡಿ ನಿರ್ವಹಣೆ, ರಸ್ತೆ, ಸಾರಿಗೆ, ಸಂಚಾರ ಹಾಗೂ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನಾಗರಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯು ತೆರಿಗೆದಾರರಾದ ಜನತೆ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು, ಹಲವಾರು ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಹಾಗೂ ತಜ್ಞರಿಂದ ತೀವ್ರ ಟೀಕೆಗೊಳಗಾಗಿದೆ.

ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು ಪಾಲಿಕೆಯ ದೀರ್ಘಕಾಲೀನ ಪಾತ್ರದತ್ತ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕುರಿತಾದ ಅದರ ಪಾತ್ರದತ್ತ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸಲು ಇದು ಸಕಾಲ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಪಾಲಿಕೆಯಿಂದ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣಸಂಬಂಧಿ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನೀಡುವುದು ಒಟ್ಟಾರೆ ಎಲ್ಲರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆದ್ಯತೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಶಾಲಾಕಟ್ಟಡ ಹಾಗೂ ಆಟದ ಮೈದಾನಗಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಪಡುವ ಶಾಲೆ, ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಜೊತೆ ವಿಲೀನಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಈ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಮೂಲಭೂತ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವಂತೆ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ಹದಿನೈದು ಸಾವಿರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಮಲತಾಯಿ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ತೋರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.



ಬಿ ಫ಼ಸ್ಟ್, 09-06-2017